

Trybunał Konstytucyjny rozpozna wniosek Komisji Krajowej Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego "Solidarność" dotyczący norm czasu pracy osób niepełnosprawnych. Trybunał orzeknie w sprawie zgodności art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 29 października 2010 roku o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz niektórych innych ustaw z art. 2 i art. 69 Konstytucji.

Kwestionowany przepis wprowadził z dniem 1 stycznia 2012 r. zmianę regulacji dotyczącej czasu pracy osób niepełnosprawnych. Polega ona na wydłużeniu, do ośmiu godzin na dobę oraz do 40 godzin tygodniowo wymiaru czasu pracy osób legitymujących się orzeczeniem o znacznym lub o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności. Dotychczasowy siedmiogodzinny czas pracy na dobę i 35-godzinny tygodniowy, powyższej grupy osób niepełnosprawnych, stanowi natomiast wyjątek od wskazanego ogólnego wymiaru czasu pracy. Skrócony wymiar czasu pracy ustawodawca przewidział tylko dla tych osób niepełnosprawnych o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, które uzyskają zaświadczenie lekarskie o celowości stosowania skróconego czasu pracy.

Zdaniem wnioskodawcy wydłużenie do ośmiu godzin na dobę czasu pracy osób niepełnosprawnych, narusza zasadę demokratycznego państwa prawnego, gdyż pogarsza ich sytuację prawną, prowadzi do częściowego demontażu systemu rehabilitacji zawodowej tej grupy osób i nie jest konieczne dla zapewnienia ochrony innych wartości konstytucyjnych.

Kwestionowany przepis narusza również zdaniem wnioskodawcy zasadę zaufania do państwa i stanowiącego przez nie prawa, gdyż umożliwiając osobom niepełnosprawnym świadczenie pracy w skróconym czasie pracy na podstawie zaświadczenia wydanego przez właściwego lekarza, nie wprowadził żadnych kryteriów wydania pozytywnego lub negatywnego dla zainteresowanego orzeczenia o celowości skrócenia wymiaru czasu pracy. Ponadto, nie zostały wprowadzone mechanizmy obrony niepełnosprawnego pracownika przed odmową przyjęcia przez pracodawcę zaświadczenia lekarskiego o konieczności wykonywania przez pracownika pracy w skróconym czasie pracy.

W ocenie wnioskodawcy wprowadzone rozwiązanie sprzeczne jest także z zasadą sprawiedliwości społecznej, wymagającą od ustawodawcy wyważenia interesu ogółu i interesu jednostki. Ustawodawca zmniejszając bowiem wielkość środków publicznych, przekazywanych pracodawcom na wspieranie zatrudnienia osób niepełnosprawnych, złagodził obciążenia pracodawców, przerzucając w ten sposób ciężar wprowadzanych zmian na osoby niepełnosprawne.

Art. 69 konstytucji nakłada na władze publiczne obowiązek realizacji zasady wspierania osób niepełnosprawnych. Tymczasem kwestionowane rozwiązanie zdaniem wnioskodawcy prowadzi do pogorszenia ich sytuacji.

Rozprawa zaplanowana jest na 13 czerwca 2013 r. Na stronie internetowej Trybunału Konstytucyjnego można śledzić w czasie rzeczywistym przebieg rozprawy.

Źródło: www.trybunal.gov.pl